

nævnte køber Mærker og opklæber disse paa den forsikredes Kort og derefter fradrager Arbejderens Andel ved Udbetalingen af hans Løn.

Ydelserne bestaar i fri Lægehjælp og Medicin, fri Behandling i Tuberkulose-sanatorier og eventuelt andre Anstalter til Behandling af særlige Sygdomme (derimod ikke i Almindelighed Sygehusbehandling), samt under Sygdom, der medfører Arbejdsudygtighed, Dagpenge fra den 4de Sygedag. Dagpengene udgør 10 sh. ugentlig for Mænd og $7\frac{1}{2}$ sh. for Kvinder (for unge, ugifte Personer noget mindre) og ydes i indtil 26 Uger. Vedvarer Sygdommen eller Arbejdsudygtigheden udover 26 Uger, ydes der til saavel Mænd som Kvinder 5 sh. ugentlig, saa længe Arbejdsudygtigheden varer (Invaliditetsrente), eventuelt til det fyldte 70de Aar, da Retten til Alderdomspension indtræder. Endelig ydes en Barselsunderstøttelse paa 30 sh. til forsikrede Kvinder (gifte som ugifte) samt til forsikrede Mænds Hustruer. Medens ellers normalt Forsikringsydelsen kun kommer de forsikrede til gode, derimod ikke deres Hustruer og Børn, er der her gjort en Undtagelse. I visse Tilfælde kan en lignende Undtagelse gøres, naar den forsikredes Hustru og Børn er lidende af Tuberkulose. For Indtrædelse af Retten til de kontante Ydelser er der sat visse Tidsfrister; Ret til Dagpenge indtræder først 26 Uger efter Indtrædelse i Forsikringen, Ret til Invaliditetsrente først efter 104 Ugers Forløb og Ret til Barselshjælp først 42 Uger efter Indtrædelsen. Invaliditetsrenten ophører, som nævnt, ved 70 Aars Alderen; derimod bevares Retten til Lægehjælp, Medicin og Sanatorieophold, der saaledes kan ydes samtidig med, at den paagældende modtager Alderdomspension. Foruden de fornævnte Ydelser, som er obligatoriske, kan der af de Forsikringsinstitutioner, hvis økonomiske Forhold tillader det, gives visse Tillæggydelser.

Ved Siden af den gennem Forsikringsydelse udfoldede Virksomhed til Bekæmpelse af Sygeligheden giver Lovens Anvisning paa forskellige forebyggende Foranstaltninger, dels direkte ved at stille et betydeligt Beløb ($1\frac{1}{2}$ Mill. £) til Raadighed til Opførelse af Sanatorier og ved at forbeholde en vis Del af Medlemsbidraget til Drift af Sanatorierne, dels indirekte ved at foreskrive Undersøgelser over Befolkningens Sundhedstilstand, Afholdelse af Foredrag m. v.

Om Administrationen af Forsikringen giver Lovens udførlige og meget udviklede Regler. Forsikringens Bærere er de af Staten anerkendte Selskaber, dels de før Lovens Fremkomst eksisterende Sygekasser (friendly societies), dels Fagforeningerne, som ogsaa tidligere i stort Omfang forsikrede deres Medlemmer mod Sygdom, dels de erhvervsmæssig drevne Sygeforsikringsselskaber o. s. v. For at faa Anerkendelse maa Selskaberne opfylde visse Betingelser med Hensyn til Medlemstal, Regnskabsaflæggelser og Revision, ligesom de i det hele maa drive deres Virksomhed i Overensstemmelse med Lovens Bestemmelser. Det er i saa Henseende bl. a. foreskrevet, at Medlemmerne skal have Ret til selv at styre Selskabernes Anliggender, og at Overskud af den lovplichtige Forsikringsvirksomhed alene maa komme de forsikrede til gode. De anerkendte Selskaber rummer det store Flertal af de forsikringspligtige, men da de paa den anden Side har Ret til at afvise de optagelsessøgende (dog ikke paa Grund af Alder), er der truffet en særlig Ordning for de forsikringspligtige, der ikke er Medlemmer af et anerkendt Selskab. De Bidrag, der ydes af eller for disse, indbetales gennem Postvæsenet til en særlig Fond (deposit contributors fund), og for disses Ret til Forsikringsydelse er der sat særlige Grænser. Lægehjælp og Sanatorieophold ydes som Regel kun indtil Udgangen af det løbende Aar, medens Dagpenge kun udbetales, saa længe de paa den forsikredes Konto indbetalte Bidrag strækker til, efter at hans Andel i Udgifterne til Administration, Lægehjælp og Sanatorium er fradragne.

I Administrationen deltager foruden de anerkendte Selskabers Bestyrelser endvidere en Centralmyndighed (insurance commissioners), bestaaende af Embedsmænd, der er udnævnt af Regeringen, samt en Række Forsikringskomitéer (insurance committees), hvoraf der findes en for hvert Grevskab og hver større By, og som hver især bestaar af 40 til 80 Medlemmer. Disse vælges for tre Femtedeles Vedkommende af de forsikrede, og iøvrigt af de kommunale Myndigheder, Lægeforeningerne samt ovennævnte Centralmyndighed.

Insurance commissioners administrerer den store fælles Fond (the national health insurance fund), hvori samtlige Forsikringsbidrag indgaar, og hvor hvert Forsikringsselskab m. v. har sin særlige Konto. Af denne Fond udbetales de Beløb, som de anerkendte Selskaber og Forsikringskomitéerne behøver til de forskellige Forsikringsydelse. Mellem disse to Myndigheder er Arbejdet delt saaledes, at Selska-